

UFO

Nr 2. 2000

Allehanda

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening

Box 3050

745 03 ENKÖPING

Telefoner:

Föreningens lokal 0171-385 18

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Kära läsare!

Sommaren är slut. Hösten är en bra bit på väg. Vad blev det av sommaren. Låt oss prata om något roligare. Föreningen har efter en tids uppehåll gästats av en föredragshållare. Det var Astrologen och författaren Gunnel Söderström från Sala, som Vålligt ställde upp på ett par timmars diskussion med deltagarna. Hon klargjorde på ett lättfattligt sätt hur man gör ett horoskop samt berättade lite om bakgrunden till varför man började tyda människors liv och händelser i relation till hur stjärnor och planeter var belägna på himlen, dels när man blev född och dels vid olika händelser i personens liv. Gunnel fick en bra kontakt med deltagarna och jag vet att den kontakten har sedan i några fall fortsatt telefonledes.

Ett tack riktar vi i Redaktionen till Gunnel Söderström.

Det är dags för Höstfesten, den 20 oktober kl: 19.00, träffas vi i lokalen, med mat, dryck och ett osedvanligt gott humör. Hösten har ju varit så fin. Kom också ihåg att ta med paket till auktionen. Föreningen är i ständigt behov av pengar för att driva verksamheten runt det är mycket svårt utan alla våra små bidrag.

Alla...och då menar jag alla....är välkomna med bidrag, och idéer för hur vi ska driva föreningen vidare. Vilka ska vi bjuda in som föredragshållare? Vilka ämnen är av intresse? Har ni något som ligger just er varmt om hjärtat i denna intressesfär som ni skulle vilja veta mer om. Berätta det för oss och kanske kan vi komponera ett program just för er.

Hoppas detta lilla blad ska intressera er, Trevlig läsning.

0224-86771

FINNS DET ETT LIV EFTER DÖDEN?

Av Mats Nilsson

Ett ämne som har fascinerat människan i årtusenden är vad som händer när vi dör. Blir vi bara den mull som prästen säger i kyrkan? Eller finns det något bakom som vi inte i dag vet något om? Kanske bara anar vi något bakom en dörr som bara har gläntats på aldrig så lite. Vad väntar vi oss att finna den dagen vi är i stånd att förstå mer av denna så fantasieggande gåta.

Den frågan är också väldigt kontroversiell beroende på att många tycker att det är inte något som vi människor skall hålla på med. Tids nog får vi veta. Det kan vara sant, men då är det faktiskt försent att berätta det vidare.

Vi ska här ta upp ett antal olika gåtor och spörsmål som människor går och funderar på och jag hade tänkt att just nära-döden-upplevelser, eller "Tanatologi" kunde vara något att börja med.

Alla vet vad som händer när vi dör, i stort. Hjärtat stannar, syretillförseln i blodet upphör vilket gör att hjärnan och alla andra vitala organ upphör ett efter ett att fungera. Det man vet i dag med säkerhet är att hörseln är det sista som lämnar människan. Denna vetskap har hjälpt mig under de två gånger jag varit helt nära döden, det var då mina föräldrar gick bort. Det kan vara svårt att tygla sina känslor då man är i samma rum som någon man under livet hållit kärt och som just lämnat jordelivet. Men kan man tänka på att kraftiga känslor, gråt mm, kan verka oroande på den som just har dött, ja då är det i alla fall lite lättare. Sorgearbetet kan även bli lite lättare om man har en aning om vad som kan hända själsligt och andligt.

Hur kan man då veta vad som händer och vilka lagar som styr hela processen? Ja, det vet man inte, men man kan relatera till forskningsrön som gjorts och som fortfarande görs på många håll i världen. Detta är något som man bl.a. inom parapsykologisk forskning sysslat med i många år. Tyvärr ligger Sverige inte allt för långt fram i denna forskning.

För ett antal år sedan företog den danske forskaren Henning Pallesen tillsammans med Sveriges Radio en undersökning där man helt enkelt efterlyste människor som på något sätt visste med sig att dom varit med om en "nära-döden-upplevelse". Man fick ett gehör som var över förväntan. Nu fick man naturligtvis göra olika former av sällning. Det måste finnas någon form av bevisföring. Typ att man efter en olycka blivit räddad av ett läkarteam, eller man fått tillbaka livet efter en misslyckad operation.

Efter ett antal gallringar var det så dags att intervjua de människor som hade något konkret att komma med.

Liknande undersökningar har gjorts runt om i världen. Sedan har man sammanställt värdena. Resultatet var förbluffande. I stort sett alla, har kommit med samma form av berättelser. Hur man efter att ha legat på exempelvis ett operationsbord, plötsligt funnit sig själv svävande ovanför kroppen, sett sig liggande på britsen. Sedan har allt bara blivit svart och man har sugits in i något man beskrivit som ett trångt rör. Så småningom har man sett ett ljus i tunneln vilket man glidit närmare och närmare. Så har man sugits tillbaka in i mörkret och helt plötsligt har man varit tillbaka på operationsbordet.

Mer än 40% av alla patienter som återkallats till livet har haft samma sorts upplevelser.

Tre olika tillstånd

Forskarna har delat in allt i tre stadier. 1. Det autoskopiska tillståndet. 2. Det transcendentala tillståndet. Och, 3. Och det stadiet är då de två första smälter samman i ett.

Autoskopiska tillståndet, är då man kan se sig utifrån det medvetna jaget, man har lämnat kroppen och kan ge en noggrann beskrivning av vad som händer runt omkring.

Transcendentala tillståndet, då man åker in i en tunneln vilken mynnar i ett starkt ljus och man upplever en ny dimension, något man aldrig varit med om och man aldrig ha kunnat gjort sig en föreställning om att det kunde finnas.

De två smälter samman. Man befinner sig mitt i ljuset strax innan man plötsligt återvänder till tillstånd ett, för att till sist sugas in i kroppen igen.

Forskarna frågade sig då. Kan det finnas något sätt på vilken patienten kunnat se allt utan att vara separerad från kroppen?

Här följer några citat från patient respektive läkare. Forskarstudiens patient berättar: "Då man lever och hjärtat slår känner man ingenting. Men då hjärtat stannar känns det oerhört tomt, helt obeskrivligt.

Jag föll och såg plötsligt mig själv där nere på golvet, samtidigt som jag såg hela rummet från en plats uppe under taket. Därefter sögs jag in i ett slags rör, helt svart tomt och otäckt. Snart blev allt bländande vitt, ett ljus som inte var av denna världen. Så blev det helt svart igen och jag sögs tillbaka i "röret". Så var jag helt plötsligt tillbaks i rummet. Jag kände stor olust för den kropp som låg på britsen, då jag sögs in i kroppen kändes det trångt och jag hade en stark känsla av olust och att jag absolut inte ville tillbaka.

En annan patient berättar efter en operation som höll på att gå om intet.

Patientens berättelse: Mitt huvud och kropp täcktes över.

Läkarens rapport: Vi täckte patienten med sterila dukar i vanlig ordning.

Patientens berättelse: Man förde in någon form av spruta och sprutade i hjärtat samtidigt som dom vred.

Läkarrapporten: Vi sög ut luft och från hjärtat med nål och spruta. Samt att vi vände hjärtat upp och ner i hjärtsäcken.

Patientens berättelse: Man satte något av stål i min bröstorg

Från läkarrapporten: Vi höll bröstorgen öppen självhållande hakar.

Hur upplever man döden

Antag att, under ett fältslag, rusar en soldat fram med sitt gevär skjutklart. Han är inne i stridens hetta och träffas i samma ögonblick av ett till synes dödande skott från fiendelinjen. Vad alla andra ser är att soldaten faller ner till synes död. Han tas omhand av några av sina kamrater ur plutonen. Man lyckades rädda livet på honom. Men, vad upplevde vår soldat själv. Jag sprang för livet, var tvungen att försöka nå en säker punkt där jag kunde ta skydd och samtidigt täcka mina kamrater med eld mot fienden. Rätt som det var small det till, brände i kroppen, fortsatte att springa, allt ljud blev som i en tunna, det kändes mycket konstigt en av mina kamrater hade stupat, jag vände och tittade på honom, vände och återvände men

ingen tycktes se mig. Då jag kom fram fick jag se att den "döde" soldaten var lik mig, man ropade på bårbärare och hela tiden hörde jag att dom nämnde mitt namn. Som jag stod där svartnade allt. Jag befann mig plötsligt i ett bländande ljust rum. Där fanns någon mer som pekade åt mig att återvända. Allt var som en dröm. Så blev allt svart igen, som i ett slag var jag tillbaka på en bår nere i vad som visade sig vara en skyttegrav. Det var flera ansikten runt om som tittade på mig. "Han lever" var det någon som sade. Jag kände en stor tomhet och längtade tillbaka till ljuset.

Man tror att det är då döden kommer som en blix från klar himmel som man upplever detta fenomen. Man hinner inte med. T.ex. vid en bilolycka kan fenomenet uppträda att man fortfarande färdas framåt.

Ett annat exempel, som min vän och parapsykologen Jan Fjellander relaterade till vid ett tillfälle.

Antag att en person, (jag) kommer ut och blir träffad av en nerblåsande tegelpanna från taket. Pannan träffar så olyckligt att jag faller ner "död" till marken. Människor strömmar till, själv undrar jag vad det är för uppståndelse och följer med den samlande skaran. Dock tycks ingen ta någon notis om mig. Alla står framböjda och tittar på något på marken, jag tränger mig fram och tänker just då inte på att jag egentligen inte behöver tränga mig, för jag liksom flyter fram. Då ser jag vad alla tittar på, en kille ligger till synes livlös på marken. Nu kommer chocken.....Det är ju jag. Det är jag som ligger där hjälplös. Men så känner jag det där lugnet.....låt honom ligga jag har det så bra, det är så behagligt skönt. I nästa stund ser jag allt som uppfraån molnen.....så blir allt svart, ett konstigt entonigt ljud som bara gnager och gnager det blossar till av ett enormt ljus och för ett kort ögonblick försvinner allt ljud och alla andra intryck. Så svartnar det igen och det där evinerliga ljudet kommer tillbaka, starkare och starkare. Nu.....nu hör jag vad det är, det är ljudet av ett utryckningsfordon....en ambulans. Alla skingras och jag ser hur dom springer fram med en bår och börjar med hjärtmassage. Nej, jag vill inte tillbaks....varför kan jag inte få vara ifred.. Plötsligt blir allt som om jag vaknat ur en dröm med massor av folk i mitt sovrum. Ambulanspersonalen hade lyckats återföra mig till livet igen.

Sammanfattning

Nu tvistar de lärde om vad som verkligen händer i hjärnan då man förlorar medvetandet.

Är det en reell upplevelse eller är det hjärnan som spelar ett spratt med de som just dött? Ja den frågan lär vi nog inte få besvarad på väldigt länge.

För att göra en slutfattad sammanfattning.

Är det så, att när vi dör, vi ser oss själva, glider in i denna tunnel och föras mot ljuset och upplever, som i några fall att någon tar emot, säger att det ännu inte är dags. Och vilken är då denne någon? Är det vår Herre eller någon kär anförvant som gått över gränsen tidigare.

Det finns mycket som talar för att dessa nära-döden-upplevelser verkligen äger rum, mycket i vittnesberättelserna talar för en sådan teori.

Vad talar då emot? Ja det ena är att vi intalar oss i fruktan för döden, att detta är inte slutet, bara en anhalt, en hållplats där vi byter "tåg". "Jag är inte rädd för att dö, vi kommer ju en annan värld, mycket bättre".

Eller läkarvetenskapens andra hållt, som påstår att det är hallucinationer i dödsögonblicket man yrar och minns saker

från förr och blandar sedan ihop allt i tron att man varit på besök på "andra sidan".

Ännu en aspekt finns på det här ämnet och som jag över huvud taget inte nämnt är forskningsrön från K. Osis och E. Haraldsson, Raymond Moody och den kanske mest framstående experten på döden och dödens psykologi, Elisabeth Kübler-Ross. Det är dock klart att ingen har kunnat komma med helt hållfasta bevis på liv efter döden.

Litteratur:

För den som vill läsa mer i ämnet kan jag varmt rekommendera;

- Vad de såg i dödsögonblicket. Av Karlis Osis/ Erendur Haraldsson. Atlantis förlag.
- Medvetandet och döden. Av Kersti Wistrand/Jan Pilotti. Natur&Kultur
- Allting finns. Göran Grip. Forum
- Du kan inte dö. Ian Currie. Nybloms
- Vi upplever döden. Michael B. Sabom. Natur&Kultur.

Forskare påstår sig ha brutit ljusvallen!

Av Anders Persson

Forskare påstår nu att de har brutit den ultimata hastighetsbarriären, ljusets hastighet! I försök som har utförts i USA har partikelfysiker visat att ljuspulser kan accelereras i upp till 300 gånger (!!) dess normala hastighet av 298000 km/sek. Konsekvenserna, förutom hastigheten, är omtumlande.

En tolkning innebär nämligen att ljuset kommer att anlända till sitt slutmål redan innan det har börjat sin färd!! Man skulle kunna säga att det har gjort ett tidshopp framåt i tiden. Mer exakta detaljer kring upptäckten hålls tills vidare inne i väntan på att först få bli publicerade i tidskriften Nature.

Arbetet har utförts av Dr. Lijun Wang på NEC:s forskningsinstitut på Princeton. Man sände iväg en ljuspuls mot en kammare fylld med en speciellt behandlat cesiumgas.

Det häpnadsväckande är, att innan pulsen har inträtt i kammaren, har den passerat rakt genom den och dessutom färdats vidare ca. 20 m in i laboratoriet!! Effekten blev att den fanns på två platser samtidigt! För att förklara fenomenet säger Wang att ljuspulsen måste ha färdats 300 gånger snabbare än ljuset. Forskningsresultaten har emellertid redan orsakat kontroverser mellan olika fysiker. Det som oroar dom är att om ljus skulle kunna färdas framåt i tiden, så skulle det också kunna

bära med sig information. Detta skulle då bryta med en av fysikens grundsatser, nämligen orsak och verkan. Denna säger att orsak måste komma före verkan. Det skulle också utmana Einsteins relativitetsteori som säger att ljushastigheten är en obrytbar barriär. Just nu kan Wang inte ge fler detaljer, men konfirmerar: "Våra ljuspulser går verkligen snabbare än den accepterade hastigheten hos ljus. Jag hoppas att detta skall ge oss en betydligt bättre förståelse av ljusets inre natur och hur det beter sig."

I Italien har en annan grupp av fysiker också lyckats med att bryta ljusvallen. I ett nyligen publicerat meddelande har fysiker i det nationella italienska forskarrådet beskrivit hur de har lyckats få mikrovågor att utbreda sig 25% snabbare än ljushastigheten. Gruppen spekulerar i om det skulle kunna vara möjligt att skicka information snabbare än ljushastigheten, Följderna av Wangs experiment kommer förmodligen att vålla stor

debatt i forskarkåren. Många kommer att ifrågasätta om detta verkligen innebär ett bevis för att ljus kan överskrida den hittills accepterade gränsen – eller om det finns helt andra mekanismer som kan förklara det hela. Professor i matematisk fysik, Neil Turok på Cambridge universitet, säger att han med intresse väntar på fler detaljer, men tillägger samtidigt: "Jag tror knappast detta kommer att

ändra vår syn på de fundamentala lagarna i vår fysik."

Wang understryker att experimentet bara är relevant för ljus och inte för några fysiska föremål. Men forskare börjar ändå att spekulera i, att människan så småningom kommer att exploatera dessa kunskaper för interstellära rymdresor.

Källa: Sunday Time, Jonathan Leake.

Vatten på mars

Av Anders Persson

Efter NASA's tillkännagivande om, att man hittat tecken på att flytande vatten även i dag skulle finnas på mars yta, har det genererats många frågor och fantasin har flödat hos många. En fråga som t.ex. har dykt upp är om detta är liktydigt med att det finns liv på planeten. Men om detta kan man naturligtvis bara spekulera. Fakta i saken är emellertid att man i bilder över vissa områden har hittat strukturer och formationer som man efter jordiska mallar har tolkat som fåror efter relativt färsk vattenutsprång. Tidsmässigt anses det kunnat ha skett för miljontals år sedan eller rent av i går. Det finns dock anledning att hissa en varningsflagga eftersom man kan ifrågasätta om inte åtminstone en del av strukturerna har sitt ursprung i olika former av sandras. Man får i detta sammanhang ta med i beräkningen att förhållandena är klart olika i jämförelse med jorden (1/3 av gravitationen och 1% av lufttrycket) och det som är osannolika sandras på jorden kanske är sannolika dito på mars. I artikeln hävdar man att många liknade strukturer, framförallt på andra ställen av planeten, har just detta ursprung, men... att dessa nu utpekade nätverk av fåror sannolikt inte har det. Och man styrker detta på olika sätt, bl. a. pekar man på gemensamma faktorer som breddgrad (runt ekvatorn), läge mot solen (solsida) och att utsprången alltid tycks börja en bit (> 100m) under den omgivande terrängen. De första omständigheterna skulle då tyda på att formationerna skulle vara direkt beroende av solvärme för att uppstå. Tillsammans skulle omständigheterna tala för att det just är vätska och inte grus som är orsak till formationerna.. Huruvida detta stämmer tvistas det dock om, det finns röster som hävdar att det finns liknade strukturer också på "fel" ställen. Med "fel" ställen menas i det här fallet liknade strukturer som t. ex. finns på skuggsidan av olika kratrar och vid polarkrakterna. Om man nu

ändå antar att det är just vatten som har orsakat dessa deltaliknande fåror, så kommer ju då genast frågan om vilken typ av reservoar som på detta sätt töms på sitt innehåll. Det vatten man nu menar på, är vatten som skulle finnas i olika lager av sediment (packat grus alltså). Frågan är då hur dessa underhålls, om de nu gör detta. Kanske kan man tänka sig att det sker ett visst nedfall av iskristaller, som sedan de når marken, smälter och sugs ner i den samma, och på så vis fyller på och underhåller en viss grundvattennivå. Alternativet är, att det skulle röra sig om urgamla lager från den tid när klimatet var helt annorlunda. Detta senare scenario medför dock frågeställningen om att dessa ju inte kan tappas ur i all evighet. Det skulle i så fall tyda på att vattnet på mars yta, i ett geologiskt perspektiv, försvann alldeles nyligen. Kanske några tusen år eller så. Och det är det ju ingen som tror. Oavsett vad det är för typer av reservoarer som vattnet kommer ifrån, så tänker man sig att vattnet följer naturliga sedimenterade lager i marken, för att så småningom mynna ut i dalgångar eller liknande, som skär genom dessa lager. Där bildas initialt isproppar, men då och då lyckas kanske solen värma upp marken tillräckligt mycket för att lösa upp proppen och.. ja, då blir det ungefär som när man rycker ur proppen i badkaret... vattenförrådet töms, och processen kan starta om. Den slutliga frågan är dock om vatten över huvud taget är inblandat i detta.

Mer vatten på mars Mars kan, enligt en rapport, hålla två eller tre gånger så mycket vatten i sitt inre som man hittills har trott. Laurie A. Leshin och hennes kollegor vid Arizonas universitet har jämfört mängden deuterium, en väteisotop, som fanns i en meteorit från mars med den mängd man senare funnit i mars atmosfär. Meteoriten som hittades i Antarktis

1994, antas ha kastats ut från mars för omkring tre miljarder år sedan. Analysen ledde Leshin till slutsatsen, att mars under de gångna tre miljarder åren har förlorat mindre vatten än vad forskarna har trott. Vattnet, hävdar hon, borde fortfarande existera på mars, dolt någonstans inne i planetens skorpa. Faktum är

att resultatet från denna och tidigare undersökningar av meteoriter från mars, stöder idén om att betydande grundvattenreservoarer fortfarande existerar på planeten.

Källa: United Press International

Nisse ska få sin onda fot undersökt. En beskäftig syster ber honom ta av sig kläderna och vänta på sin tur,

I klädbåset sitter en annan naken karl och väntar. Nisse beklagar sig över att han måste klä av sig bara för att få foten undersökt.

- Klaga inte, säger den andre. Tänk på mig, som bara kommit hit för att läsa av elmätaren.

(Hemmets Journal 38/2000)

Per kom en dag till jobbet med en präktig blåtira. Grabbarna undrade hur det hade gått till.

- Jo, jag skulle kyssa Rut godnatt, och då gick hennes strumpeband av.

(Allers 40/2000)

Magistern till pappan på föräldramötet:

- Er son är ganska dålig i geografi.

- Det gör ingenting, vi har ändå inte råd att resa någon stans.

(Allers 40/2000)

HÖSTFEST HÖSTFEST HÖSTFEST HÖSTFEST

Fredagen den 20 oktober kl.19.00, äger den årliga höstfesten rum, på sin vanliga plats i UFO-stugan.

Det blir Pizza, eller vad ni själva är sugna på. Även paketauktion, ett populärt inslag. Boka fredagskvällen till detta trevliga evenemang.

Föreningen har dörrarna öppna till alla som vill komma och besöka våra aktiviteter och hälsa på oss.

Många i Enköping-Sala regionen vet inte att vi finns, hjälp till att sprida kunskap om föreningens existens. Vad kan vara bättre än att börja er bekantskap med oss på en fest och i en uppsluppen utvungen stämning.

Ivars spalt

Hej igen! Nu är det dags för nummer två av årets UFO-Allehanda och jag får till min glädje fortfarande vara med och göra min spalt i tidningen.

Jag blev glad när Jörgen sade till mig om detta. Som ni kanske förstår har jag blivit en ny människa då jag har träffat Taimi och vi har ett gemensamt intresse i musiken bl.a. Detta är förklaringen till att jag ej varit synlig så mycket i UFO-stugan då musiken har gjort att tiden har varit knapp, jag har haft dåligt samvete för detta.

Vi har bildat en kvintett som heter "Ragges" där medlemmarna är följande: Taimi Johansson, (piano – keyboard), Ragnar Johansson (klarinett), Eivor Johansson (fiol), Bengt Thorsén (sång) och jag (dragspel). En vecka hade vi nio spelningar vilket bevisar att vi är uppskattade.

Jag har också spelat med kören "Västanvind" och "Enabygdens låtare". Jag har också gjort en del låtar som "Torparscottis", "Ivars gånglåt" och "Mamma Idas vals". Torparscottisen sjunger kören "Västanvind" och de andra två spelar "Ragges kvintett". Mamma Idas vals har Taimi skrivit text till, hon är bra på detta.

Den blöta sommaren har gjort att honungsskörden inte blivit lika stor som i fjol, men jag är nöjd ändå.

I Leversta har det varit full aktivitet (trots regnet) som gudstjänst, olympiad, bordtennisgänget, hembygdsföreningen (svampkurs) och andra besök. Den 4 oktober kom Birgit(Rock-Olga) och mamma Britta och övernattade. Den 5 oktober följde Birgit och jag med Taimi till Lillkyrka, hon spelade på begravning där.

Jag kan tyvärr inte vara med den 20 oktober på upptaktsfesten, då Taimi och jag skall medverka på jubileum i Boglösa församlingsgård, men den 11 november kommer jag med på loppmarknaden. Min bror Tage kom och fixade gräsklipparna i Ullunda. Han bytte ut en del gamla grejer och sen gick båda fint.

Den 6 september var jag på seans, det var Anita Borg-Hiltvik från Göteborg som utförde detta. Vad hon sade tänker jag inte berätta.

Den 3 november åker jag och Taimi till dottern Marie-Louise som bor i Fjällbacka, Bohuslän, sedan till Birgit och Lars-Christer i Hedared. Kommer hem den 6 november.

Det kanske har blivit lite skryt i denna spalt, men jag har inte talat om J.P. Johansson-sällskapet som också tagit en del tid, samt Biodlarföreningen.

Hälsningar
Ivar.

Prenumerera på UFO-Aktuellt. UFO-Sveriges egen tidskrift där ni läser om senaste nytt på UFO-fronten, avslöjanden av falska UFO-bilder, dokumentation och uppföljning av kända fall mm mm.